

Výfuky vypadají parádně, místo hromobítí dvanáctiválce se z nich ale line pára vznikající při přeměně vodíku na elektrickou energii.

Hyperion XP-1

Vodíková puma

Kalifornská energetická společnost se rozhodla podpořit vodík coby ekologické palivo budoucnosti a dlouhých deset let vyvíjela supersport, který by ohromil svět.

*Výsledkem je **Hyperion XP-1**. Přiváží kosmické technologie na silnici a do dvou let ho můžete mít v garáži.*

Nejedna automobilka přiznává, že dnes protežované bateriové elektromobily nejsou finálním řešením individuální dopravy, ale představují jen mezikrok k mnohem perspektivnějšímu vodíku. Než ho ale budeme do aut pohodlně tankovat jako dnes benzin či naftu, uteče minimálně dvacet třicet let. Je potřeba vyřešit ještě spoustu komplikací, hlavně bezpečné skladování a přepravu. Vodík je těkavý a výbušný a během tankování se zkapaňuje na teplotu -253 °C.

Proč motáme dohromady vodík a elektřinu? Protože vodík sám o sobě neslouží v autech jako palivo. Jeho chemickou reakcí v palivových článcích se přímo na palubě auta vyrábí elektřina pro vlastní pohon elektromotoru. A to zásadní – díky rychle doplnitelné zásobě vodíku odpadá zdoluhavé dobíjení ze zásuvky.

Vodíkový supersport Hyperion se ve slunné Kalifornii nenarodil náhodou. Tento americký stát je ekologickými aktivitami vyhlášený a masové produkci vodíku se tam věnuje nejedna firma. Hyperion si dal za cíl ukázat světu netušené možnosti tohoto paliva budoucnosti, které se zatím hojně využívá třeba v rámci kosmického programu. Z něj si také nový supersport vypůjčil celou řadu technologií.

Původně mělo být kupé XP-1 pompézně představeno v rámci světových autosalonů, ale kvůli koronavirovému šílenství se nakonec ukázalo jen na internetu.

AUTO SNŮ
HYPERION XP-1

I tak vzbudilo slušný rozruch. Vypadá jako stíhačka posazená na kola. Špičatá příď, kopule kabiny a pásy solárních panelů omotané kolem auta jako dárková mašle nemají ve světě aut obdoby.

Hyperion zatím neprozradil kompletní technické údaje, dokonce ani neznáme počet agregátů, které vůz pohánějí. Vzhledem k maximální rychlosti přes 350 km/h, zrychlení na stovku za 2,2 sekundy a slibovanému pohonu všech kol si ale můžeme snadno domyslet, že s největší pravděpodobností můžeme čekat na každém kole jeden samostatný výkonný elektromotor.

Výrobce prozradil, že naplnění karbonových nádrží vodíkem trvá od tří do pěti minut, což se s konvenčními elektromobily připojenými dlouhé hodiny do zásuvky vůbec nedá srovnávat. Stejně tak dojezd, jenž má v případě americké rakety dosahovat neskutečných 1600 km! K mimořádné úspornosti přispívá nezvykle nízká hmotnost celé téhle pojízdné elektrárny jen lehce přes tunu. Výrobce vsadil na superlehké materiály, jako karbon, hliník a titan, a výsledek stojí za to. Zdá se, že Hyperion dlouholetou spoluprací s americkým institutem NASA vytěžil na maximum.

Neznámou zatím zůstává podoba interiéru. Hyperion sice na svých internetových stránkách ukazuje vizi, jak by měl luxusní kokpit XP-1 vypadat, ale oficiální snímky nepustil. Víme jen, že uvnitř bude kupé stejně extravagantní jako zvenku. Informace se na posádku pohnou z gigantické prohnuté obrazovky s úhlopříčkou 98 palců, což už je slušná domácí televize. Prosklená kopule pilotní kabiny vytvoří nad sedadly neopakovatelnou atmosféru a příslovečnou tečku za všemi efekty udělají vzhůru výklopné dveře.

Do dvou let se má začít ručně vyrábět třisetkusová série bez omezení barev či provedení interiéru, specifikace bude plně v rukou klienta. O ceně zatím nepadla ani zmínka, už vzhledem k futuristickému pohonu se ale bez diskuze vyrovná nejdražším supersportům světa a bude se počítat v desítkách milionů korun. Třeba se brzy dočkáme slibované vodíkové stanice i v Česku a nějaký vizionářský zájemce se najde i v našich řadách. Byl by to zážitek, potkat Hyperion XP-1 na české okresce.

Žebrované krovky za výklopnými dveřmi rozhodně nejsou jen na ozdobu. Jsou to solární panely, které se dokážou naklápět, takže slouží jako aerodynamické klapky pomáhající při zatáčení a brzdění.

